

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: I Kž 620/1993-3

P R E S U D A
U IME REPUBLIKE HRVATSKE!

Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu u vijeću sastavljenom od sudaca Vrhovnog suda Horvatinović mr. Ružice, kao predsjednika vijeća, te Gudelj Milana, Kocijančić Erike, Primorac Vladimira i Mikor Milivoja, kao članova vijeća i stručnog suradnika Lipnjak-Bosanac Zlate, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv opt. Ž.M. zbog krivičnog djela iz čl. 120. st. 1. OKZRH (prije čl. 142. st. 1. OKZRH) odlučujući o žalbi optuženika i državnog odvjetnika podnesenih protiv presude Okružnog suda u Požegi od 29. travnja 1993.g. br. K 17/1993., u sjednici održanoj 12. kolovoza 1993.g. saslušavši zamjenika državnog odvjetnika Republike Hrvatske P.B.,

presudio je:

I. Uvažava se žalba državnog odvjetnika preinačuje se presuda suda prvoga stupnja u odluci o kazni, te se opt. Ž.M. za kriv. djelo iz čl. 120. st. 1. OKZRH (prije čl. 142.) za koje je tom presudom oglašen krivim na temelju istog zakonskog propisa osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 14 (četnaest) godina.

II. Odbija se kao neosnovana žalba optuženika, te se u pobijanom a nepreinačenom dijelu potvrđuje presuda suda prvog stupnja.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom Okružnog sud u Požegi oglasio je krivim opt. Ž.M. da je u vrijeme i na način opisan u izreci te presude počinio krivično djelo ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz čl. 120. st. 1. OKZRH (prije čl. 142. st. 1. OKZRH) pa mu je na temelju istog zakonskog propisa izrekao kaznu zatvora u trajanju od jedanaest godina.

Protiv te presude žalbu je podnio optuženik putem branitelja T.Ž., odvjetnika iz P. i državni odvjetnik.

Optuženik i državni odvjetnik se žale zbog odluke o kazni i predlažu, da se pobijana presuda preinači na način da se optuženiku izrekne blaža, odnosno, stroža kazna.

Državni odvjetnik Republike Hrvatske vraćajući spise nakon što ih je razmotrio, stavio je u smislu čl. 360. st. 2. ZKP (prije čl. 370. st. 2. ZKP) pismeni prijedlog, da se žalba optuženika odbije, a žalba državnog odvjetnika uvaži.

Žalba optuženika je neosnovana, dok je žalba državnog odvjetnika osnovana.

U pravu je državni odvjetnik kada u žalbi ističe da je optuženik prilikom izvršenja djela prekršio ne jednu već više odredbi Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba za vrijeme rata od 12. kolovoza 1949.g.

Zaista, optuženik je od kolovoza do prosinca 1991.g. koliko je trajala njegova kriminalna aktivnost prema utvrđenju suda prvoga stupnja, prekršio četiri odredbe te Konvencije i time pokazao izuzetnu upornost kod izvršenja djela, što ujedno ukazuje i na veći stupanj njegove krivične odgovornosti.

Nije, međutim, osnovana žalba optuženika, pa ako optuženik i nije sve osobe koje su bile uhapšene tukao i maltretirao, to još ne znači da krivično djelo koje je izvršio nije izrazito teško, jer je prema utvrđenju suda prvoga stupnja optuženik dvije osobe tukao i fizički zlostavljao, a kao vođa skupine počinitelja isto takvih djela je učestvovao u otimanju imovine civilnim osobama u G.V.. Tvrdnja da je optuženik izvršavao naređenja pretpostavljenih je izvan utvrđenja suda prvog stupnja i stoga bez ikakvog osnova.

Vodeći, dakle, računa o svim ovim okolnostima ovaj Vrhovni sud, kao sud drugoga stupnja nalazi, da će se jedino strožom kaznom koja je po ovoj presudi izrečena optuženiku postići svrha kažnjavanja.

Zbog svega navedenog valjalo je na temelju čl. 377. st. 1. ZKP (prije čl. 387. st. 1. ZKP) odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu, 12. kolovoza 1993.g.

Zapisničar:
Lipnjak-Bosanac Zlata v.r.

Predsjednik vijeća:
Horvatinović mr. Ružica v.r.

ovog prijepisa s izvornikom ovjerava

Suglasnost

voditelja daktilobiroa:

U zamjeni

(Štefica Klepac)